

1. Referentie

Referentie	Vermeersch, H., T'Sjoen, G., Kaufman, J.-M. & Vincke, J. (2008). The role of testosterone in aggressive and non-aggressive risk-taking in adolescent boys. <i>Hormones and Behavior</i> , 53, pp.463-471.
Taal	Engels
ISBN - ISSN	0018-506X
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Hoewel er steeds meer aanwijzingen zijn dat er een verband bestaat tussen testosteron en het stellen van risicogedrag, blijven veel kwesties onopgelost. Deze paper buigt zich over twee grote onderzoeksvragen: (1) Heeft testosteron een invloed op het stellen van (agressief en niet-agressief) risicogedrag?, (2) varieert deze relatie naargelang de leeftijd en de puberale ontwikkeling van de adolescenten? En op welke manier wordt deze relatie beïnvloed door differentiële associatie, d.w.z. de omgang met leeftijdsgenoten die actief risicogedrag stellen? Voor een steekproef van 301 adolescente jongens uit het derde jaar secundair onderwijs (gemiddelde leeftijd 14,4 jaar) wordt het verband onderzocht tussen serumspiegels van oestradiol (vrouwelijk geslachtshormoon) en testosteron (mannelijk geslachtshormoon) en het stellen van risicogedrag. Uit de resultaten komt naar voor dat adolescent risicogedrag samenhangt met testosteronniveaus, maar tevens dat het 'soort vrienden' een belangrijke rol speelt in het verklaren van de relatie tussen testosteron en risicogedrag. Een samenspel van biologische en sociale factoren dus.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Delinquentie, welzijn en gezondheid
Trefwoord(en)	Daderschap, etiologie, gedrags- en emotionele problemen

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Hans Vermeersch Vakgroep Sociologie Universiteit Gent Korte Meer 5 9000 Gent Tel.: 09/264.67.29 Fax: 09/264.67.96 Hans.Vermeersch@UGent.be

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	1. Beïnvloeden geslachtshormonen (testosteron en oestradiol) het (agressief en niet-agressief) risicogedrag van adolescente jongens? 2. Varieert deze relatie naargelang de leeftijd en de puberale ontwikkeling van de adolescenten? 3. Op welke manier wordt deze relatie beïnvloed door differentiële associatie (= het omgaan met peers die veel risicogedrag vertonen)?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	De data zijn afkomstig van ADORISK, een grootschalige studie naar de sociale en biologische determinanten van de genderkloof in adolescent risicogedrag. Bloedstalen en andere biologische kenmerken brachten de hormonale waarden en biologische stressgevoeligheid in kaart. Deze gegevens werden gekoppeld aan de resultaten van specifieke vragenlijsten. De studie verliep in samenwerking met de vakgroep endocrinologie (UZ Gent) en een aantal Oost-Vlaamse CLB's.
Onderzochte groep	Voor de ADORISK-studie werden in totaal 599 leerlingen uit het derde jaar secundair onderwijs onderzocht (301 jongens en 298 meisjes).
Bereik	Oost-Vlaanderen

7. Resultaten

Het verband tussen testosteron en risicogedrag	Uit de analyses blijkt dat het verband tussen testosteron en agressieve vormen van risicogedrag bij jongens klein is. Meer zelfs: vooral de niet-agressieve vormen van risicogedrag konden met testosteron worden gerelateerd.
De invloed van leeftijd en ontwikkeling op de samenhang tussen testosteron en risicogedrag	Het verband tussen testosteron en niet-agressief risicogedrag is onafhankelijk van leeftijd en puberale ontwikkeling. Deze bevindingen bevestigen voorgaand onderzoek, waaruit blijkt dat agressief en niet-agressief gedrag een andere ontwikkeling volgen. Er is een verschil tussen delinquentie die zich inzet vanaf de kindertijd en delinquentie die zich inzet vanaf de adolescentie. Kinddelinquentie leidt veel vaker tot levenslang daderschap. De overtredingsstijl die zich inzet vanaf de adolescentie is eerder niet-agressief van aard en is geïnspireerd door een zucht naar erkenning en het aftasten van grenzen. De aantrekkelijkheid van dit soort gedrag moet worden beschouwd als quasi normatief in de adolescentie levensfase en vermindert naarmate adolescenten volwassen worden.
De rol van differentiële associatie	Het 'soort vrienden' blijkt een belangrijke rol te spelen in de relatie tussen testosteron en risicogedrag: jongens met hoge testosteronwaarden hebben vaker vrienden die een verhoogde mate van risicogedrag vertonen en worden door die vrienden beïnvloed. Differentiële associatie – het omgaan met peers die veel risicogedrag vertonen – reflecteert dus een hormonengerelateerde neiging om op zoek te gaan naar sensatie.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/